

~Daniel; dina skor är stora nu~

att växa i, växa ur

kinderna är inte längre släta dina ögon bär en sorg

din hållning viskar om ett vemod och dina fotsteg berättar om saknaden; om en far som reste mot det oändliga

om han som flög en tidig morgon men som lämnade kvar en kyss i luften, den som känns i varje bris mot kinden

din far lämnade dig Daniel, han lät skyarna spricka och fåglarna falla

medan du stod kvar

ensam

ihållig

med solen i ögonen

men;

i inte längre för stora skor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Smultris med Poeter.se id #1507 innehar upphovsrätten